Lublin, 20 listopada 1947 r.

LUBELSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 23.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

B. Publikacje Władz Naczelnych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych

Poz. 161.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 3 listopada 1947 roku,

dotyczące badania lekarsko-weterynaryjnego odnośnie zaraźliwych chorób zwierzęcych, transportów zwierząt na stacjach kolejowych, przystankach wodnych, oraz wyznaczonych na ten cel punktach ładunkowo-wyładowczych.

L. Wet. 3/I-0/1409/47.

Na skutek reskryptu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 października 1947 roku, Nr. Wet. 3-IV-3/16 — uchylam moje rozporządzenie z dnia 18 września 1946 roku Nr. Wet. 5/289/46 (Dz. Woj. Nr. 20, str. 172) zmienione następnie częściowo rozporządzeniem z dnia 7 czerwca 1947 r. Nr. Wet. 3/I-3/795/47 (Dz. Woj. Nr. 14, str. 233) i wobec stanu zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Lubelskiego w ogólności, a zarazy stadniczej i pomoru świń w szczególności, z a r z ą d z a m na podstawie art. 108, ustęp 1, lit. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 roku, o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 roku, o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15. XI. 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 961) — co następuje:

§ 1.

Wszystkie transporty zwierząt jednokopytnych, rogacizny i trzody chlewnej (kolejowe, wodne, samochidowe i inne) podlegają badaniu lekarsko-weterynaryjnemu odnośnie zaraźliwych chorób zwierzęcych, na stacjach kolejowych, przystaniach wodnych oraz wyznaczonych specjalnie na ten cel punktach ładunkowo - wyładowczych.

§ 2.

Badanie wykonuje powiatowy lekarz weterynaryjny lub inny upoważniony do tego przez Wojewodę.

§ 3

O wyniku badania powiatowy lekarz weter. winien wystawić świadectwo zdrowia według załącznika Nr. 2 na każdy wagon, lub oddział statku, samochód — osobno i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia względnie dowody tożsamości konia podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadowania, numer wagonu (oddziału, statku, samochodu oraz liczbę dziennika badania. Co do opisu zwierząt, powiatowy lekarz weterynaryjny może powołać się na załączone świadectwa miejsca pochodzenia, względnie dowody tożsamości konia.

Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis i pieczęć urzędową powiatowego lekarza weterynaryjnego.

§ 4.

Posiadacz zwierząt winien o zamierzonym załadowaniu zwierząt, podlegających obowiązkowi badania zawiadomić właściwego lekarza weter. najpóźniej na 12 godzin przed załadowaniem.

§ 5.

Koszty badania ponosi nadawca transportu, które winny być pobierane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 roku, wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o taryfie opłat za badanie zwierząt na stacjach kolejwych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409), zwiększone stokrotnie.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą w myśl postanowień art. 93 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 roku, o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

w/z. Wojewoda
(—) J. Sokołowski
Wicewojewoda

Poz. 162.

O K Ó L N I K NR. 18 WOJEWODY LUBELSKIEGO

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Woj. Lubelskiego oraz Prezydentów Miast: Lublina, Chełma i Siedlec,

w sprawie ogłaszania okólników i pism okólnych w Dz. Urz. Min. Adm. Publ. i Lub. Dz. Woj,

L. dz. O. Org. II-1032/47.

Przy piśmie tut. z dnia 21. VIII. br. L. dz. O. Org. 714/47 w sprawie ogłaszania w Dz. Urz. Min. AP. okólników i pism okólnych przesłany został Ob. Ob. Starostom i Prezydentom Okólnik Nr. 49 Ministra Adm. Publ. z dnia 5. VIII. 1947 r. L. dz. IV. A. L.

6808/47, w tejże sprawie (Dz. Urz. Min. A. P. Nr. 7/47) — do wiadomości i ścisłego stooswania.

Jednocześnie podaję do wiadomości, iż począwszy od Nr. 19/47 Lub. Dz. Woj. — Urząd Wojewódzki również zaprzestał w zasadzie bezpośredniego rozsyłania swoich okólników i pism okólnych do władz podległych w dotychczasowym trybie, tj. w osobnych odbitkach i rozpoczął stałe i regularne podawanie tych zarządzeń nie tylko do władz administracji ogólnej (Starostw Pow. i Prezydenta m. Lublina, jako Starosty Grodzkiego), lecz także do władz pośrednio podległych, a więc samorządowych (Zarządów Miejskich i Gminnych) — w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim, który ukazuje się i nadal stale ukazywać się będzie w krótkich odstępach czasu (mniej więcej 10-dniowych), w związku z czym oraz w wykonaniu powołanego na wstępie Okólnika Nr. 49 Ministra Adm. Publ. z dnia 5. VIII. 47 r. niniejszym zarządzam, co następuje:

1) W oparciu o Okólnik Nr. 49/47 Min. AP. oraz o niniejsze zarządzenie zechcą Ob. Ob. Starostowie i Prezydenci wydać potrzebne zarządzenia odnośnie a) czytania, b) niezwłocznego przygotowywania zarządzeń oraz c) natychmiastowego wykonania wzgl. wprowadzenia w życie okólników i zarządzeń Ministerstwa AP. oraz Urzędu Wojewódzkiego, zamieszczonych w ich Dziennikach Urzędowych.

2) Zechcą Ob. Ob. Starostowie i Prezydenci zwracać odtąd szczególniejszą uwagę na adres okólników i pism okólnych Ministerstwa AP. i Urzędu Woj. ze względu na konieczność osobnego przystosowania ich do warunków miejscowych, o ile adres nie będzie wskazywał również władz podległych Ob. Ob. bezpośrednio.

3) Wszelkie wątpliwości odnośnie ogłaszania i wykonywania zarządzeń Urzędu Woj. zechcą Ob. Ob. Starostowie i Prezydenci wyjaśniać stosując analogię do Okólnika Nr. 49/47 Ministra Adm. Publ.

4) Zechcą Ob. Ob. Starostowie i Prezydenci wydać polecenie, by przy sposobności przeprowadzanych inspekcji zwrócono baczną uwagę na ścisłe stosowanie się władz podległych Ob. Ob. do zasad Okólnika Nr. 49/47 Ministra Adm. Publ. oraz niniejszego zarządzenia, a w miarę potrzeby stosować okresowe ich przypomnienie.

Ponieważ wydawanie zarządzeń w powyższym trybie podyktowane zostało względami oszczędnościowymi oraz wprowadzone zostało celem uproszczenia metod pracy winni Ob. Ob. dołożyć wszelkich starań, aby zarządzenie niniejsze było jak najściślej stosowane i przestrzegane, za co czynię Ob. Ob. Starostów i Prezydentów osobiście odpowiedzialnymi.

Lublin, dnia 12 listopada 1947 r.

Wojewoda
(—) W. Rózga

Poz. 163.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO

z dnia 8 listopada 1947 r.

do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych oraz Zarządu Miasta Lublina

w sprawie zezwoleń na wywóz złomu.

L. dz. PHA/III-2535/47.

Centrala Złomu otrzymuje z Ziem Odzyskanych miesięcznie poważne ilości złomu żelaznego, druzgu żeliwnego i złomu metali nieżelaznych, które niezbędne są do produkcji w hutach żelaznych względnie w zakładach przemysłowych.

Ładowanie tych materiałów następuje przez podległe Centrali Zbiornice, lub przez upoważnionych składników.

Centrala Złomu po otrzymaniu potwierdzenia odbioru materiału przez huty wzgl. zakłady przemysłowe, obciąża wszystkich dostawców za wysyłki z Ziem Odzyskanych przypadającymi należnościami na rzecz FIOPZO; zgodnie bowiem z aktem kupna, zawartym pomiędzy Min. Przemysłu, Depart. Ekonomiczno - Socjalnym, Wydz. Aktywizacji, z grudnia 1946 r. Znak DE/VI/Wi/12-3/Iu, zakupiono poszczególne skupiska złomu na Ziemiach Odzyskanych za kwotę zł. 36.855.400,— które są realizowane przez ściąganie należności od dostawców złomu w miarę eksploatacji poszczególnych skupisk, przy czym ewentualnie osiągnięta nadwyżka przelana będzie na upoważnioną do tego instytucję.

Podając powyższe do wiadomości, na skutek pisma Centrali Złomu w Katowicach z dnia 30.IX. rb. H. K. Jar/H. Nr. 18650, Urząd Wojewódzki prosi Ob. Ob. Starostów (Zarząd Miasta Lublina) o nieczynienie Zbiornicom, względnie Składnicom Złomu żadnych trudności przy wydawaniu zezwoleń na wywóz złomu z tamtejszego terenu celem niezahamowania normalnego toku produkcji w hutach i zakładach przemysłowych.

Jednocześnie nadmienia się, że dla terenów rejonu działalności Zbiornicy Złomu Nr. 4 w Warszawie, ul. Próżna Nr. 12 występować mogą i będą w rejonie Województwa Lubelskiego:

1) Inż. Józef Rozen, Lublin, ul. Lubartowska Nr. 38/10 dla granic administracyjnych miasta Lublina oraz powiatu Lubelskiego i Chełmskiego;

2) Składnica Złomu „Metal" Lublin, ul. 1 Maja Nr. 27 dla terenu miasta Lublin;

3) Składnica Złomu Władysław Buj, Lublin, ul. Kozia Nr. 4/8 dla terenów powiatów łukowskiego i radzyńskiego;

4) Składnica Złomu S. Koziarski, kol. Ludwików, poczta Spiczyn, k. Lublina dla terenów powiatów: biłgorajskiego i krasnystawskiego;

5) Składnica Złomu P. Mączka, Hrubieszów, ul. Krucza Nr. 8 dla terenów powiatów: Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego;

6) Składnica Złomu L. Sapalski, Kraśnik ul. Narutowicza 47 dla terenów powiatów: Kraśnickiego i Puławskiego;

7) Składnica Złomu S. Szokalski Siedlce, ulica Morska Nr. 7 dla terenu powiatu Siedleckiego;

8) Składnica Złomu Szwaczkiewicz, Zamość, ul. Spadek Nr. 34 dla terenu powiatu Zamojskiego;

9) Składnica Złomu A. Wojtysiak, Lubartów, ul. Stodolna Nr. 39 dla terenu powiatu Lubartowskiego.

Za Wojewodę:
(—) W. Gągała
Naczelnik Wydziału

B. Publikacje Władz Naczelnych.

Poz. 164

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH**

z dnia 5 września 1947 r.

o ochronie ryb i raków na wodach otwartych.

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołóstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) zarządzam, co następuje:

I. OCHRONA RYB.

1. Wymiary ochronne.

§ 1. Ustanawia się następujące wymiary ochronne, oznaczające długość ryby od początku głowy do końca najdłuższego promienia płetwy ogonowej dla:

czeczugi (Acipenser ruthenus L.)	40	cm.
łososia (Salmo salar L.)	45	„
troci (Salmo trutta L.)	45	„
pstrąga strumieniowego (Salmo trutta m. fario L.)	25	„
pstrąga źródlanego (Salmo fontinalis Mitch)	25	„
pstrąga tęczowego (trutta iridea Gibb)	25	„
głowacicy (Salmo hocho L.)	40	„
lipienia (Thymallus thymallus L.)	30	„
siei (Coregonus lavaretus L.)	40	„
sielawy (Coregonus albula L.)	20	„
sandacza (Lucioperca lucioperca L.)	35	„
szczupaka (Esox lucius L.)	30	„
leszcza (Abramis brama L.)	25	„
certy (Abramis vimba Heck)	20	„
brzany (Barbus barbus L.)	30	„
świnki (Chondrostoma nasus L.)	20	„
lina (Tinca tinca L.)	20	„
jazia (Leuciscus idus L.)	20	„
klenia (Leuciscus cephalus L.)	20	„
wzdręgi (Scardinius erythrophtalmus L.)	15	„
płotki (Rutilus rutilus L.)	15	„
wyrozuba (Rutilus frisii Nordmamm)	40	„
węgorza (Anguilla anguilla L.)	35	„

2. Okresy ochronne.

§ 2. 1. Ustanawia się następujące okresy ochronne: pstrąga strumieniowego od 15 września do 15 grudnia,

pstrąga źródlanego od 15 września do 15 grudnia, pstrąga tęczowego od 15 marca do 31 maja, głowacicy od 15 marca do 15 maja, lipienia od 1 marca do 15 maja, siei od 15 października do 31 grudnia, sielawy od 15 października do 31 grudnia, łososia i troci w Wiśle i jej dopływach: od jej ujścia do granicy woj. pomorskiego z warszawskim od 10 grudnia do 10 stycznia i od 15 kwietnia do 15 maja;

od granicy woj. pomorskiego z warszawskim do ujścia rzeki Sanny do Wisły — 15 kwietnia do 31 maja; od ujścia rzeki Sanny do Wisły — od źródeł Wisły — od 15 kwietnia do 31 maja i od 1 października do 31 grudnia;

łososia i troci w Odrze i jej dopływach oraz innych rzekach wpadających do morza Bałtyckiego od 15 kwietnia do 31 maja i od 1 grudnia do 31 stycznia.

2. Przepisy ust. I nie dotyczą sportowego połowu na wędkę z wyjątkiem okresu ochrony od 1 października do 31 grudnia dla odcinka rzeki Wisły od ujścia do niej rzeki Sanny do źródeł Wisły włącznie z dopływami na tym odcinku oraz od 1 grudnia do 31 stycznia dla Odry wraz z dopływami i dla innych rzek wpadających do morza Bałtyckiego, w czasie którego obowiązuje wszelki zakaz połowu łososia i troci.

3. Zakazy połowu.

§ 3. I. Nie wolno dokonywać połowu jesiotra (Acipenser sturic L.)

2. Nie wolno dokonywać połowu ryb, które nie osiągnęły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych, jak róynież połowu ryb w ustanowionym dla nich okresie ochrony.

3. Ryby złowione przypadkiem wbrew przepisom powyższym należy, o ile są żywe, wpuścić bezzwłocznie z całą ostrożnością do tej samej wody, w której je złowiono, ryby zaś, które podczas połowu usnęły, wolno spożytkować we własnym gospodarstwie domowym.

4. Wyjątki od zakazu połowu.

§ 4. I. Wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na dokonywanie w jeziorze połowu ryb w ustanowionym dla nich okresie ochrony, jeżeli wskutek szczególnych fizycznych warunków jeziora

połów ryb tego gatunku w innym czasie jest utrudniony.

2. Zezwolenie udzielone być winno na oznaczony termin, a ograniczone być może wskazaniem rodzajów narzędzi, sposobów wykonywania połowów oraz miejsc łownych jeziora.

§ 5. Wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na dokonywanie w ściśle określonych terminach połowu ryb w czasie ustanowionych dla nich okresów ochrony, a także na dokonywanie połowu ryb, które nie osiągnęły ustalonych dla nich wymiarów ochronnych, jeżeli okaże się to konieczne ze względu na stan zdrowotny lub zwyrodnienie pogłowia albo jeżeli nadmierna liczebność osobników pewnego gatunku mogłaby stać się szkodliwą dla rozwoju innego cennego gatunku ryb właściwego dla tej wody.

§ 6. Dla celów naukowych wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na wyłowienie ściśle oznaczonej liczby ryb, które nie osiągnęły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych lub w okresie ochrony, określając w zezwoleniu miejsce połowu i okres ważności zezwolenia.

§ 7. W celu sztucznego zapłodnienia i wylęgu podatnych temu zabiegowi gatunków ryb, wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na wyłowienie ściśle określonej liczby tarlaków w okresie ich ochrony. W zezwoleniu władza oznaczy termin jego ważności oraz obwód rybacki, na który zezwolenie to się rozciąga, a nadto określi ilość zapłodnionej ikry, narybku lub roczniaków, którą korzystający z zezwolenia jest obowiązany zarybić ten obwód.

§ 8. W celu zarybienia innych wód lub podchowu ryb w innych wodach, wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na połów ryb, które nie osiągnęły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych, określając w zezwoleniu okres jego ważności oraz największą ilość sztuk, która może być złowiona.

5. Ograniczenie czasu trwania połowu jego sposobu i narzędzi.

§ 9. Zabrania się dokonywania połowu ryb wszelkich gatunków jakimikolwiek narzędziami w niedzielę w czasie od godz. 6 do godz. 20. Zakaz ten nie obejmuje łowienia ryb na wędkę ręczną. Stawne narzędzia połowu, jak żaki, skrzydlaki, więcierze, sznury nocne, wędy lub inne narzędzia ruchome, przytwierdzone do brzegów lub dna, można w czasie powyższym pozostawić w wodzie.

§ 10. Używanie wszelkiego rodzaju narzędzi ruchomych (włoków, niewodów, drygawić — ślępów itp.), służących do połowu ryb przez ciągnienie, wleczenie, suwanie po wodzie lub dnie, albo przez spławianie z prądem wody oraz używanie narzędzi, służących do połowu ryb przez nagonkę, jest wzbronione w czasie od 15 kwietnia do 31 maja.

§ 11. Wielkość oczek wszelkiego rodzaju sieci, używanych do połowu ryb, w stanie mokrym winna wynosić od połowy jednego węzła do połowy węzła najbliższego co najmniej 25 mm. w kutlu, zaś sieci ciągnionych co najmniej 20 mm.

§ 12. Wojewódzka władza administracji ogólnej może dla połowu sielawy i stynek zezwolić na używanie przez określony przeciąg czasu sieci o wymiarach oczek mniejszych niż ustalone w § 11, nie mniejszych wszakże niż 15 mm, a w kutlu sieci ciągnionych 9 mm.

§ 13. Wymiary oczek, ustalone w §§ 11 i 12, nie dotyczą sieci, służących do trzebienia chwastu rybnego, jak uklei, jazgarzy, cierników itp. oraz do zaopatrywania się w ryby używane na przynętę. Rozmiar tych sieci nie może wszakże przekraczać 20 m. długości i 6 m. szerokości, a gęstość ich oczek nie może być mniejsza niż 9 mm od węzła do węzła.

§ 14. Stawnymi narzędziami połowu, przytwierdzonymi do brzegów lub dna, nie wolno przegradzać więcej niż połowy szerokości normalnego łożyska wody. W biegu wód płynących i przy ich ujściu do innej wody przegrody z tych narzędzi wolno umieszczać od obu brzegów w odstępie, odpowiadającym co najmniej połowie szerokości normalnego łożyska wody. Ograniczenia powyższe nie mają zastosowanie do narzędzi, zajmujących mniej niż połowę głębokości wody.

§ 15. Ogłuszanie ryb za pomocą uderzenia po lodzie jest wzbronione.

§ 16. W zezwoleniach na wyjątki od zakazów połowu (§§ 4—8) wojewódzka władza administracji ogólnej może również dopuszczać wyjątki od ograniczeń czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi (§§ 9—14).

II. OCHRONA RAKÓW.

§ 17. Ustanawia się wymiar ochronny dla raka szlachetnego (Potamobius astacus L.) i dla raka długoszczypcowego (Potamobius leptodactylus Esch) — 10 cm, licząc od początku głowy do końca tarczy ogonowej.

§ 18. Dokonywanie połowu raków, które nie osiągnęły wymiarów ochronnych, jest wzbronione.

§ 19. Dokonywanie połowu samic raka w czasie od 15 października do 31 lipca, samców zaś w czasie od 15 października do 15 marca jest wzbronione.

§ 20. Raki złowione przypadkiem wbrew przepisom §§ 18 i 19 należy, o ile są żywe, niezwłocznie z całą ostrożnością wpuścić do tej samej wody, w której je złowiono.

§ 21. Łowienie raków przez wyciąganie ich z nor lub przez niszczenie ich kryjówek jest wzbronione.

§ 22. W wodach, w których raki z powodu powolnego wzrostu nie osiągają wymiarów ochronnych (§ 17), wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na łowienie raków o wymiarach mniejszych, nie mniejszych wszakże niż 7 cm.

§ 23. Przepisy zawarte w §§ 5, 6, 7, 8, mają odpowiednie zastosowanie do raków.

III. Zakazy przewozu, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną.

§ 24. Wzbronione jest przewożenie, przesyłanie, przenoszenie, kupowanie, sprzedawanie, wystawianie na sprzedaż ryb lub raków po upływie 5 dni od rozpoczęcia okresu ochrony (§ 2, § 19), jak również ryb i raków, które nie osiągnęły ustanowionych wymiarów ochronnych (§ 1, § 17). Zakaz powyższy nie dotyczy ryb i raków, które zostały złowione bądź przed rozpoczęciem okresu ochrony, bądź z zezwolenia władzy, bądź w wodach zamkniętych, bądź w wodach morskich, bądź też zostały sprowadzone z zagranicy.

§ 25. Beczki, baseny, skrzynie, kosze i inne przedmioty, używane do przewozu i przesyłki ryb i raków, winny być w sposób wyraźny zaopatrzone w nazwisko i adres wysyłającego.

IV. Przepisy końcowe.

§ 26. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 października 1932 r. o ochronie ryb i raków na wodach otwartych (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 874).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
Jan Dąb-Kocioł.

Odpis z Dziennika Ustaw Rz. P. Nr. 64 z dnia 16 października 1947 roku.

Poz. 165.

INSTRUKCJA
MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 12 września 1947 r.

wydana w porozumieniu z Ministrami: Oświaty, Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego i Opieki społecznej,

w sprawie powołania Komisji do spraw repatriacji dzieci niemieckich.

§ 1.

W każdym Starostwie Powiatowym i przy wszystkich Zarządach Miast wydzielonych dla celów administracji rządowej powołuje się Powiatowe Komisje do spraw repatriacji dzieci niemieckich przy Urzędach Wojewódzkich zaś powołuje się Komisje Odwoławcze.

§ 2.

W skład Komisji Powiatowej wchodzą:

a) przedstawiciel Starosty Powiatowego lub Prezydenta Miasta, jako przewodniczący,
b) właściwy miejscowo sędzia grodzki,
c) przedstawiciel Inspektoratu Szkolnego,
d) przedstawiciel Polskiego Związku Zachodniego, jako członkowie oraz czterech zastępców.

§ 3.

W skład Komisji Odwoławczej wchodzą:

a) przedstawiciel Wojewody, jako przewodniczący,
b) właściwy miejscowo sędzia okręgowy,
c) przedstawiciel Kuratorium Szkolnego,
d) przedstawiciel Okręgowego Zarządu Polskiego Związku Zachodniego jako członkowie oraz czterech ich zastępców.

§ 4.

Przewodniczącego i członków Powiatowej Komisji za wyjątkiem wymienionego w § 2 lit. b powołuje Starosta lub Prezydent Miasta.

§ 5.

Przewodniczącego Komisji Odwoławczej oraz jej członków prócz wymienionego w § 3 lit. b powołuje Wojewoda.

§ 6.

Sędziego grodzkiego i jego zastępcę jako członków Powiatowej Komisji oraz Sędziego okręgowego i jego zastępcę jako członków Komisji Odwoławczej wyznacza Prezesa miejscowego Sądu Okręgowego.

§ 7.

W sposób przewidziany w §§ 4 i 5 powołuje się zastępców przewodniczącego i członków Komisji.

§ 8.

Postępowaniem objęte są dzieci niemieckie pozbawione trwale lub czasowo opieki rodzicielskiej z tym, że na obszarze Z. O. postępowaniem objęte są dzieci, co do których zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że pochodzą z tego obszaru lub które w okresie okupacji utraciły związek z rodzicami a na pozostałym obszarze Polski dzieci, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie ich niemieckiego pochodzenia.

§ 9.

Przewodniczący Powiatowej Komisji wyznacza posiedzenia Komisji w miarę napływania wniosków zgłaszanych przez zainteresowane osoby.

Za osoby te uznaje się w szczególności kierownictwo zakładu, w którym dzieci niemieckie przebywają, przedstawicieli gminnej (miejskiej) Opieki Społecznej opiekunów społecznych, nauczycieli - opiekunów, rodziców przybranych oraz ustawowych przedstawicieli dzieci.

§ 10.

Powiatowa Komisja rozpatruje wnioski przedłożone przez osoby wymienione w § 9, a nadto podejmuje czynności z własnej inicjatywy. W szczególności winna ona przed powzięciem orzeczenia przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, a zwłaszcza wysłuchać wszelkie zainteresowane osoby oraz dziecko.

§ 11.

Powiatowa Komisja orzeka na zasadzie jednomyślności, czy badane dziecko w myśl niniejszej instrukcji podlega repatriacji do Niemiec.

§ 12.

Orzeczenie Powiatowej Komisji winno być sporządzone na piśmie i zaopatrzone w krótkie uzasadnienie.

W przypadku braku jednomyślności powinno być podane stanowisko poszczególnych członków wraz z uzasadnieniem.

§ 13.

Komisja Odwoławcza orzeka w sprawach, w których nie zapadło jednomyślne orzeczenie Powiatowej Komisji.

§ 14.

Komisja Odwoławcza orzeka zwykłą większością głosów, przy czym w razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

§ 15.

Komisje winny uwzględnić wyniki dochodzenia przeprowadzonego przez organa bezpieczeństwa publicznego, a w miarę potrzeby zasięgnąć ich opinii.

§ 16.

Komisje orzekają w pełnym składzie na posiedzeniach plenarnych.

§ 17.

Koszty postępowania przed Komisjami ponosi Skarb Państwa.

§ 18.

Orzeczenia oraz akta Komisji są przekazywane w całości Staroście Powiatowemu lub Prezydentowi Miasta, którzy imienne zestawienia z podaniem miejsca pobytu dziecka, danych o rodzicach i krewnych, okoliczności dotyczących znalezienia dziecka, oraz innych wiadomości potrzebnych dla ustalenia tożsamości dziecka przesyłają bezzwłocznie do właściwego Urzędu Wojewódzkiego.

§ 19.

Za dzieci niemieckie objęte niniejszą instrukcją uznaje się dzieci pozbawione czasowo lub trwale opieki rodzicielskiej:

1) których rodzice są lub byli obywatelami byłej Rzeszy Niemieckiej, narodowości niemieckiej;

2) których rodzice utracili obywatelstwo polskie w trybie dekretu z dnia 13 września 1946 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej, z wyjątkiem dzieci powyżej lat 13, które zgłoszą zamiar pozostania w Polsce i które nie wykazują cech wymienionych w pkt. 3 i 4 niniejszego paragrafu;

3) co do których postępowanie wyjaśniające wykaże istnienie wyraźnego poczucia odrębności narodowej niemieckiej;

4) zdeprawowane w duchu hitlerowskim do tego stopnia, że pozostawienie ich w Polsce jest uciążliwe;

5) co do których wpłynęły udokumentowane i niewątpliwe zgłoszenia rodziców Niemców przebywających za granicą;

6) rodziców - Niemców, przebywających w Polsce w więzieniach, obozach odosobnionych, na przymusowych robotach oraz rodziców - Niemców odsiadujących karę więzienia za zbrodnie faszystowsko - hitlerowskie.

§ 20.

Wymienione w § 19 dzieci podlegają repatriacji do Niemiec.

§ 21.

W każdym przypadku wymaga ustalenia, czy nie zachodzą przesłanki dozwalające na pozostawienie dziecka w Polsce, a określone przepisami § 3 lit. b—c rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 kwietnia 1947 r. o postępowaniu w sprawach o wyłączenie ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 163)

§ 22

W przypadku, gdy w toku postępowania prowadzonego w trybie niniejszej instrukcji okaże się, iż dziecko, którego postępowanie dotyczy, jest obywatelem Państwa Polskiego, mają zastosowanie przepisy dekretu z dnia 13 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 310) o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej oraz cytowanego w § 21 rozporządzenia z dnia 10 kwietnia 1947 r.

W przypadku tym Komisja o ile uzna, iż dziecko winno być wysiedlone, odstępuje sprawę właściwemu organowi bezpieczeństwa publicznego dla dalszego postępowania w myśl powołanego wyżej dekretu.

§ 23.

Dzieci znalezione niewiadomego pochodzenia, lub których rodzice zaginęli bez wieści, albo też których rodzice przy opuszczaniu obszaru Z. O. wykazali niewątpliwą wolę zachowania przez dziecko obywatelstwa polskiego, kwalifikują się do pozostawienia w Polsce, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, iż związały się one niewątpliwie ze społeczeństwem polskim i nie objawiają poczucia odrębności narodowej niemieckiej.

§ 24.

Za wolę rodziców w rozumieniu postanowień poprzedniego paragrafu uznaje się również wyrzeczenie się przez rodziców dziecka polegające na samowolnym opuszczeniu lub pozostawieniu go bez opieki.

§ 25.

Nie podlegają wysiedleniu dzieci działające z rozeznaniem, które wykazują wolę zachowania obywatelstwa polskiego i całym postępowaniem swym dokumentują lojalność wobec narodu i Państwa Polskiego.

§ 26.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej
(—) Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych
(—) Wł. Gomułka

URZĄD WOJEWÓDZKI LUBELSKI
Wydział Opieki Społecznej
Nr. Op. II-O/1852/47

Lublin, dn. 31 paźdz. 1947 r.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego oraz Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych: Lublina, Chełma i Siedlec.

Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu instrukcję w sprawie powołania Komisji do spraw repatriacji dzieci niemieckich do wiadomości i stosowania.

Zał. 2.

Za Wojewodę
(—) Cz. Chełmowski
Naczelnik Wydziału

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA

OGŁOSZENIE

Biblioteka Urzędu Wojewódzkiego zakupi następujące roczniki Dziennika Ustaw R. P.:

1927 r. —	tom (półrocze)	II
1928 r. —	„ „	I
1936 r. —	„ „	I
1937 r. —	„ „	I

ewentualnie zamieni na poszczególne tomy wzamian za posiadane duplikaty:

1927 r. —	tom (półrocze)	I
1928 r. —	„ „	II
1936 r. —	„ ,	II
1937 r. —	„ „	II

Oferty kierować pod adresem Redakcji Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego, Urząd Wojewódzki Lubelski, ul. 22 Lipca 4, pokój Nr 27 — telefon 18-80/260.

Unieważnia się prawo jazdy Nr. 1169 na nazwisko Góra Mieczysław, wydane przez Wojew. Urząd Samochodowy.

—o—

Unieważnia się kartę rejestracyjną wydaną przez RKU w Białej Podlaskiej na nazwisko Ignacy Panasiuk.

—o—

Gminna Rada Narodowa w Siennicy Różanej zawiadamia, że skradziono pieczęć okrągłą z godłem Państwa w środku, dokoła godła napis: Rzeczpospolita Polska, Gminna Rada Narodowa.

—o—

Unieważnia się dowód osobisty (Kennkartę) na nazwisko Grzelak Tadeusz, wydany przez gm. Tarło pow. Lubartowski (w okresie okupacji).

Cena niniejszego numeru wynosi 40 zł.

Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Spokojna 4, pokój 45.

A — 16201 Pierwsza Drukarnia Państwowa w Lublinie, ul. Zamojska 12, tel. 22-98.